

§ 12.

Uvedkommende maa ikke færdes med Skydevaaben eller Hund paa anden Mands Jagtgrund udenfor de Veje og Stier, der er aabne for almindelig Færdsel, ej heller ved Vadning paa Førstranden langs med anden Mands Jagtgrund. Jagt fra Baad, Pram og Kajak saavel som paa Isen, hvor Jagten er fri (jfr. § 5), maa ikke finde Sted, medmindre Jægeren befinder sig mindst 50 m fra anden Mands Jagtgrund. I Skove, hvad enten disse tilhører Staten eller private, maa uvedkommende ikke færdes med Skydevaaben eller Hund udenfor de gennem Skovene førende offentlige Veje.

Den, der har saaret Vildt paa sin egen Jagtgrund, har ingen Rettighed der-til, naar det falder paa anden Mands Jagtgrund, men han er pligtig uopholdelig at give Jagtejeren eller Jordbrugeren Meddelelse om, at der paa hans Grund ligger et anskudt Stykke Vildt. Det er dog vedkommende tilladt at sætte sig i Besiddelse af Vildtet, naar det falder paa tilgrænsende offentlig Vej.

§ 13.

Den, der ubeføjet jager paa Steder, hvor der ikke tilkommer ham Jagtret, være sig med Skydevaaben eller paa anden Maade, gør sig skyldig i ulovlig Jagt, selv om der ved Jagten ikke er fældet eller fanget noget Slags Vildt.

Den jagtberettigede har Ret til selv eller ved sine Folk at anholde den, som paa vedkommende Jagtgrund gør sig skyldig i ulovlig Jagt, at fordre udleveret samt fratage ham Gevær, Hund og øvrige medbragte Jagtrekvisitter tilligemed det mulig skudte eller fangede Vildt og, for saa vidt han ikke er kendt eller nægter at aflevere de ovennævnte Jagtrekskaber m. m., da at føre ham til nærmeste Politimyndighed, for at der ved anholdtes Afhøring kan fremskaffes fornøden Oplysning om hans Navn, Stilling og Bopæl. De ovennævnte Jagtrekskaber m. m. skal derefter, medmindre deres Tilstedeværelse maatte anses nødvendig til Sagens yderligere Fremme, kunne tilbageleveres den anholdte, saafremt han paa anden Maade stiller antagelig Sikkerhed for Opfyldelsen af, hvad han efter Forseelsens Beskaffenhed vil kunne ventes tilpligtet at betale. Lige Ret tilkommer Brugeren af Grunden, der ikke har Jagtret, dog at det paahviler ham at gøre Anmeldelse til den jagtberettigede om den skete Anholdelse.

Er der ved ulovlig Jagt skudt eller fanget noget Vildt, er den skyldige pligtig at erstatte den jagtberettigede Vildtets Værdi, medmindre denne foretrækker at erholde Vildtet udleveret; er Vildtet nedlagt i Fredningstiden, er den skyldige pligtig at erstatte den jagtberettigede den yderligere Skade, som derved er tilføjet hans Vildtstand.

Kapitel II.

Jagrettens Udøvelse.

§ 14.

Ingen maa her i Landet udøve Jagt uden at have erhvervet Jagttegn. Denne Bestemmelse angaar dog ikke den i § 6, 1ste—2det Stykke, omhandlede Beføjelse, ej heller den i § 19 omhandlede Beføjelse til Indsamling af Æg.

For Jagttegn, der alene hjemler Grundejeren eller Brugeren — hvor denne er jagtberettiget — Ret til at udøve Jagt paa den Ejendom, han er Ejer af eller har Brugsret over, betales 2 Kr. Saafremt Ejeren ikke ønsker selv at udøve Jagt, kan han overlade den ham ved foranstaaende Bestemmelser hjemlede Ret til at erholde Jagttegn til 2 Kr. til en Søn eller Svigersøn, dog kun for saa vidt vedkommende bor hos Ejeren.